

ὁποίους οἱ Γάλλοι καλοῦσι *Reaux - rouges*, ὡς ἔχον-
τας τὸ δέρμα ἐρυθρὸν, ἐδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ὀνο-
μάσωμεν ἐρυθρόχρους, ἐρυθροπροσώπους, ἐρυθρώ-
δεις, ἢ καὶ, κατὰ μετέρραπιν ἀπρέγκλιτον, ἐρυθρο-
δέρμονες. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς μὲν μελάγχρους ὀνομά-
ζομεν συνήθως μαύρους, ἡμᾶς δὲ αὐτοὺς *Λευκοὺς*,
ἐνομίσαμεν ὅτι καὶ συμφωνώτερον πρὸς τὰ παραδεδαγ-
μένα, καὶ συντομώτερον εἶναι τὸ νὰ εἰπώμεν καὶ τοὺς
Reaux - rouges, *Κοκκίνοις*.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ δὲν εἶναι ἀρρενωπὸς ὡς ὁ ΡΙΕΝ-
ΖΗΣ, ἀλλ' οὐδὲ θηλυδρίας, ὡς πολλάκι τῶν μυθι-
στοριῶν ἐκείνων αἵτινες κατέκλυταν ὡς χεῖμαρρος
τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν· διότι ἡ *Πανδώρα*, κα-
ταταχθεῖσα ἐξ ἀρχῆς διὰ τῆς προκηρύξεως αὐτῆς
μετὰ τῶν φιλολογικῶν συγγραμμάτων τῶν ἀποτεινο-
μένων ἰδίως πρὸς τοὺς δεχομένους τὴν ὠφέλειαν διὰ
τοῦ διαβατηρίου τῆς τέρψεως, ἐμμένει ἀπραταλεύ-
τως εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὑπόσχεσιν, τοῦ νὰ σέβεται
μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαδείας τὰ ἥθη.

Ν. Δ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

Ο ΑΠΟΞΥΟΜΕΝΟΣ.

Κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος ἀνευρέθη ἐν Ῥώμῃ
κατὰ τὰς πρὸς περίθαλψιν ἀπόρων ἐργατῶν ὑπὸ τοῦ
Γαλλικοῦ στρατοῦ γενομένης ἀνασκαφῆς, τὸ ἐνταῦθα
εἰκονιζόμενον ἄγαλμα, ἀνώτερον μὲν τοῦ φυσικοῦ με-
γέθους, ἐξαιρετοῦ δὲ διατηρήσεως, καὶ τέχνης ὡραι-
ότητος, παριστῶν νεανίαν διὰ στλεγγίδος ἀποξέοντα

τοῦ σώματος τοῦ μετὰ τὴν πάλην, ἢ ἄλλο τι ἀγώ-
νισμα, τὸν ἰδρώτα, τὸ ἐλαῖν καὶ τὴν κόπιν. Ὁ
Πλίνιος ἐν Φυσικῆς Ἱστορίας βιβλ. 34, κεφ. 8, §.
19, ἀναφέρει περίφημόν τινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀν-
δριάντα, ἔργον τοῦ Πολυκλείτου, καὶ γνωστὸν ὑπὸ
τὸ ὄνομα τὸ *Ἀποξοόμενος*. Τινὲς τῶν Ἀρχαιολό-
γων ἐπρότειναν λοιπὸν εἰκασίαν ὅτι τὸ εὑρεθὲν ἄγαλ-
μα εἶναι αὐτὸ τὸ μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Πλινίου, ἢ
κᾶν ἐκείνου ἀντίγραφον, καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν φαί-
νεται ἐντελὲς ἀπίθανος.

Ὁ Πολύκλειτος, καλλιτέχνης Ἀργεῖος, ἐργαζό-
μενος ὑπὲρ τῆς φιλογομναστούσης φυλῆς τῶν δω-
ριέων, ἦτον ἐπόμενον νὰ διαπρέπη εἰς τὴν παράστα-
σιν ἀνδριάντων γυμναστικῶν, καὶ τοῦτο ῥητῶς περὶ
αὐτοῦ μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ἀλλ' ἐπίσης
μανθάνομεν παρ' αὐτῶν ὅτι ἰδίως ἔχαιρε παριστῶν
τὴν νεανικὴν ἢ μᾶλλον προσηλικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ
ἀθλητικοῦ σώματος, καθ' ἣν ἡ τῶν νεύρων καὶ μυό-
νων ἐξόγκωσις δὲν κατατρέφει ἀκόμη τὴν συμμε-
τρίαν τῆς ἰδανικῆς καλλονῆς. Τοιοῦτος ἦν αὐτοῦ ὁ
διαδούμενος, δηλ. ἀθλητῆς νικῆτας, καὶ ἀνδρέων
ταινίαν εἰς τὴν κεφαλὴν του, εἰς δαῖγμα τῆς νίκης
του, ὃν ὁ Πλίνιος χαρακτηρίζει ὡς *ἀβρῶς* νεανικόν,
τοιοῦτος ὁ δορυφόρος του, ὃν ὁ αὐτὸς λέγει *παῖδα*
ἀνδρώδη· τοιοῦτοι, ἦτοι πρόσηβοι καὶ αὐτοί, ἦταν οἱ ἀ-
στραγαλίζοντές του, διότι ὁ Λουκιανὸς τοὺς ἀποκαλεῖ
Γανυμήδην καὶ Ἑρώτα· τοιαύτη τέλος, δηλ. τῇ ἀνδρικῇ
ῤώμῃ τὴν γυναικεῖαν καλλονὴν ἐνοῦσα, ἡ *Ἀμαζών*
του ἐκείνη, ἥτις ἐνίκησεν ἐν συναγωνισμῷ τὰ ὅμοια
ἔργα διαφόρων τῶν ἐπισημοτέρων συγχρόνων ἀριστο-
τεχνῶν, καὶ μετὰ τὸν ἄλλον τὸ τοῦ Φειδίου.

Ἐκ τούτων φαίνεται ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ ὁ
Ἀποξοόμενος ἐκεῖνος, οὗ μόνον τὸ ὄνομα μᾶς εἶναι
γνωστὸν, ἦτον ἀθλητικὸς ἀνδρίας καὶ αὐτὸς, παρι-
στῶν ὡς ὁ ἐν Ῥώμῃ ἀνευρεθείς, τὸν ἀθλητὴν εἰς τὴν
στιγμὴν τὴν μετὰ τὴν πάλην. Ὁ τοῦ Πολυκλείτου
ἦτον πιθανῶς χαλκοῦς, ὡς ἠξέυρομεν τοῦτο περὶ
τοῦ *Διαδουρένου*, καὶ ὡς ἦσαν τὰ πλεῖστα τῶν
ἀγαλμάτων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅσα δὲν ἦσαν χρυ-
σελεφάντινα, ἢ δὲν ἐκόσμου· ἐξώθεν τ' ἀρχιτεκτο-
νικὰ τῶν ναῶν μέρη. Ὁ εὑρεθείς ἐπομένως ἐδύνατο νὰ
ἦτον ἐκείνου ἀντίγραφον, ὡς ὁ ἐν τῷ Βρεττανικῷ
Μουσεῖῳ λίθινος δισκοδόλος εἶναι ἀντίγραφον τοῦ
περίφημου χαλκοῦ δυσκοδόλου τοῦ Μυρρώνος. Ἡ
μόνη δὲ ὁπωσοῦν ἰσχυρὰ ἐνστάσις κατὰ τῆς ἀποδό-
σεως τοῦ ἔργου τούτου εἰς τὸν Πολύκλειτον, εἶναι
ὅτι αὐτὸ δὲν φαίνεται τόσον νεανικόν, ὥστε νὰ
θεωρηθῇ ὡς προϊόν τῆς ἐκείνου γλυφίδος. Ἀπεικονί-
ζομεν ὅμως ἐνταῦθα ἐν μεγαλητέραις διαστάσεσι καὶ
ἀκριβῶς διαγεγραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ
ἀγάλματος, ὥστε ἕκαστος νὰ κρίνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἂν
δὲν δύναται νὰ εἶναι αὐτὸ ἔργον τοῦ καλλιτέχνου,
οὗ ἡ τέχνη, νομίζομεν, δύναται μάλιστα νὰ χαρα-
κτηρισθῇ διὰ τοῦ *ἐναγωνίου* Ἑρμοῦ, ἐφήβου εἰς τὴν
ἀνδρικὴν ἡλικίαν μᾶλλον προσηγίζοντος, ἢ προσήβου
εἰς τὴν παιδικήν, ὃν ἐπλασεν ἐν Λυσιμαχίᾳ.

Καὶ τοῦ Λυσίππου, τοῦ διαδόχου τοῦ Πολυκλείτου
ἐν τῷ Σικυονίῳ ἐργαστηρίῳ, ὑπῆρξεν *Ἀποξοόμενος*